

o dată ce s-a utilizat acesta din urmă. De asemenea, pentru o rimă la *понесено* «îndurată», Kapitanov adaugă *навъсено* «încruntată», care dă tocmai sensul contrar celui din original. Aceasta se vede ușor din următorul fragment:

Пред сянката на времето като звезда изгреваш,
С мряморни ръце, с коса от злато се вестяваш.
Кат въсъка лицето ти е бледо и навъсено
Личат следите на страдание едва понесено,
С усмивката си ангелска, ти милваш ми очите,
Жена между звездите и звезда между жените.

Tot la Bazargic și-a publicat traduceri un alt poet bulgar, care avea să-și consacre o mare parte a activității sale tălmăcirii poeziei românești. În 1933 apărea în același oraș broșura *Хиперион*, prima traducere a *Luceafărului* în limba bulgară. Poemul era însoțit de poezia *O, mamă* și de câteva poezii de George Coșbuc. Prefața lui D. N. Mincev, cunoscut după aceea prin traduceri și articolele sale de popularizare a literaturii bulgare în România, reproducea aprecierile favorabile ale criticii românești de atunci. Autorul traducerilor era tânărul poet bulgar Boris Kolev, care ulterior, într-un răstimp de 30 de ani, a publicat mai multe traduceri din poeziile lui Eminescu, printre care trei versiuni din *Luceafărul*. Această primă traducere a lui Kolev respectă rima lui Eminescu, modificând însă ușor ritmul (cele patru versuri ale strofelor au toate câte opt silabe, în loc de alternanța opt-șapte a originalului). Deși lăudată de critici, această primă încercare nu l-a satisfăcut pe tânărul poet. În anul 1939, Kolev dă o nouă versiune a *Luceafărului*¹, mult îmbunătățită și salutată cu entuziasm de ziarul românesc «Timpul» (30.VI.1939) și de revista literară bulgară «Литературен глас» (22.XI.1939). Alături de *Luceafărul* se traduc aici și alte câteva poezii ale lui Eminescu. Activitatea de traducător a lui Boris Kolev a continuat și după 1944.

Tot între cele două războaie mondiale se publică și alte traduceri din poeziile lui Eminescu. *O, mamă* apare din nou în ziarul «Балкан»², poezia fiind însoțită și de o scurtă notă biografică. O subliniere specială merită poeziile traduse de slavistul italian Luigi Salvini, *Veneră și Madonă* și *O, mamă*, publicate în revista «Българска мисъл»³.

Dat fiind că poezia *O, mamă* a cunoscut pînă acum mai multe traduceri, ultima fiind cea din 1963 (traducător V. Rakovski), calitatea traducerii se poate vedea cel mai bine din comparația acestor versiuni, pe de o parte între ele, pe de alta cu versurile lui Eminescu.

O, майко...

(trad. L. Salvini, 1934)

О, майко, сладка майко, от мъглата на времето
Чрез трепета на листата ти пред тебе ме зовеш.
Върху черня свод на светия ти гроб
Шумят акациите от есенния вятър,
Удрят се нежно клоните — може би твоя глас...
Вечно ще се удрят клоните, вечно ще спиш ти.

¹ Boris Kolev, *Ромънски поети, Антологични страници*, Bazargic, 1939 p. 11—36.

² Nr. 20, Sofia, 17 oct. 1936.

³ Anul IX, Sofia, 1934, nr. IV—V.